

Враження від вистави «Обличчя кольору війна»

<https://www.facebook.com/groups/conception.theatre/posts/2230945583735555>

19 лютого 2023, неділя

Автор: Театр авторської п'єси «Conception» (Маріуполь)

Автор: Євген Сосновський (Маріуполь)

Наш глядач Ігор Р. про свої враження від вистави «Обличчя кольору війна» (18 лютого, Національний академічний драматичний театр ім. Лесі Українки):

«Театральне мистецтво раніше не було пов'язане з особистим болем. Так, серед багатьох вистав я назву десяток так званих сльозогінних, але лиш за рахунок авторського задуму і майстерної гри акторів, проте вони не торкалися близького. А Маріуполь я знаю сонячним, солоним від морського повітря, промисловим, бо навіть здалеку я десятки разів відчував наближення до міста. В Маріуполі у мене друзі і купа знайомих. Були? Були. Тепер вони, можливо, знаходяться на... на половині планети. Хтось перелетів аж за океан. І це тільки ті, про кого я щось знаю.

На сцені – маріупольські актори. В залі – теж частина тих, хто знає місто краще за мене, і ще – знає його таким, яким не знаю я. П'єса маріупольців про самих себе в ті березневі дні 2022 року. Я не скажу, що нас – українців можуть приголомшити якісь нечувані факти. Ми вже рік живемо в суцільному потоці новин про злочини на нашій землі, вчинені сусідами. Вони здійснюються прямо зараз, коли ми ходимо вулицями Києва, виконуємо нашу роботу, купуємо перепічку побли-

зу Хрещатику або жартуємо з колегами. Всі новини, побачені відео з фронту – вони емоційні, але те, як актори грають самих себе...

Далі – світлини і прохання не лишатися спостерігачами. Навіть знаходячись в тилу, ми здатні хоч на щось. Віддати заради перемоги – щось, та й можна. Підтримати тих, в кого є особливі потреби поруч із нами – хоча би і так. Знайти своє місце в країні важливо, доки ця країна ще є у нас і, сподіваюся, буде.»

Фото: Ігор Рубцов

#ТеатрConception #ConceptionTheatre #ОбличчяКольоруВійна

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

(6)

(7)

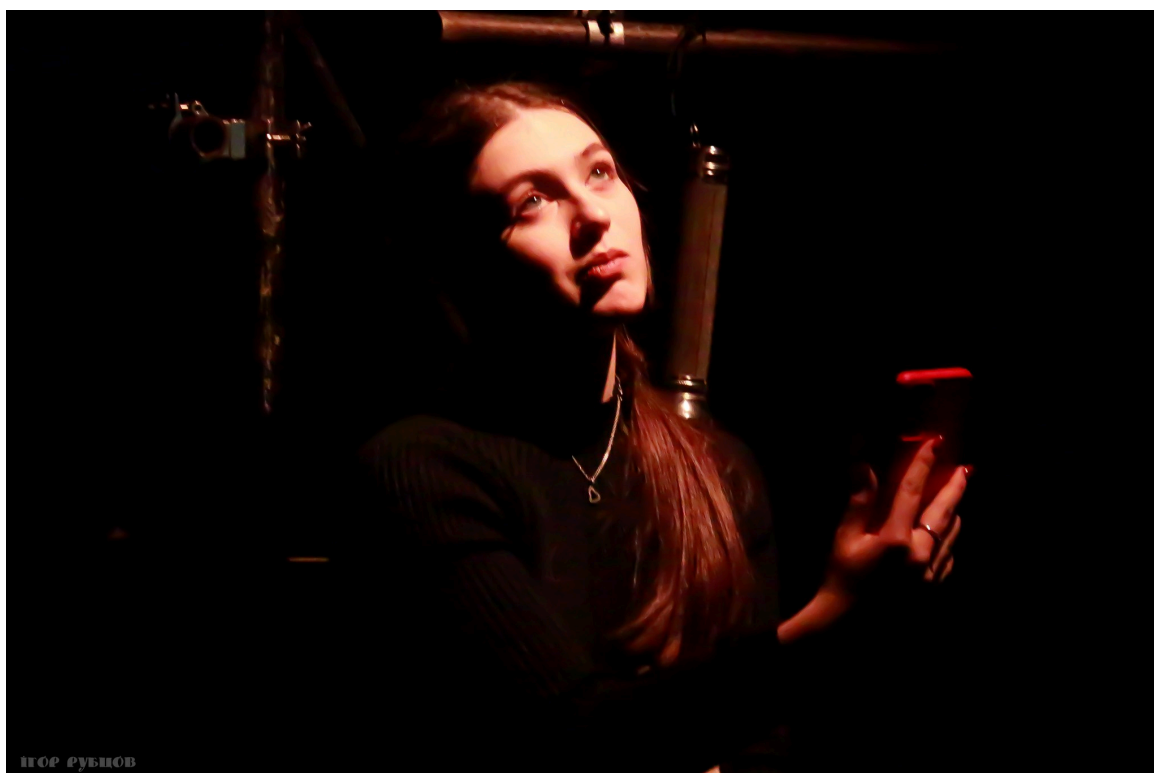
(8)

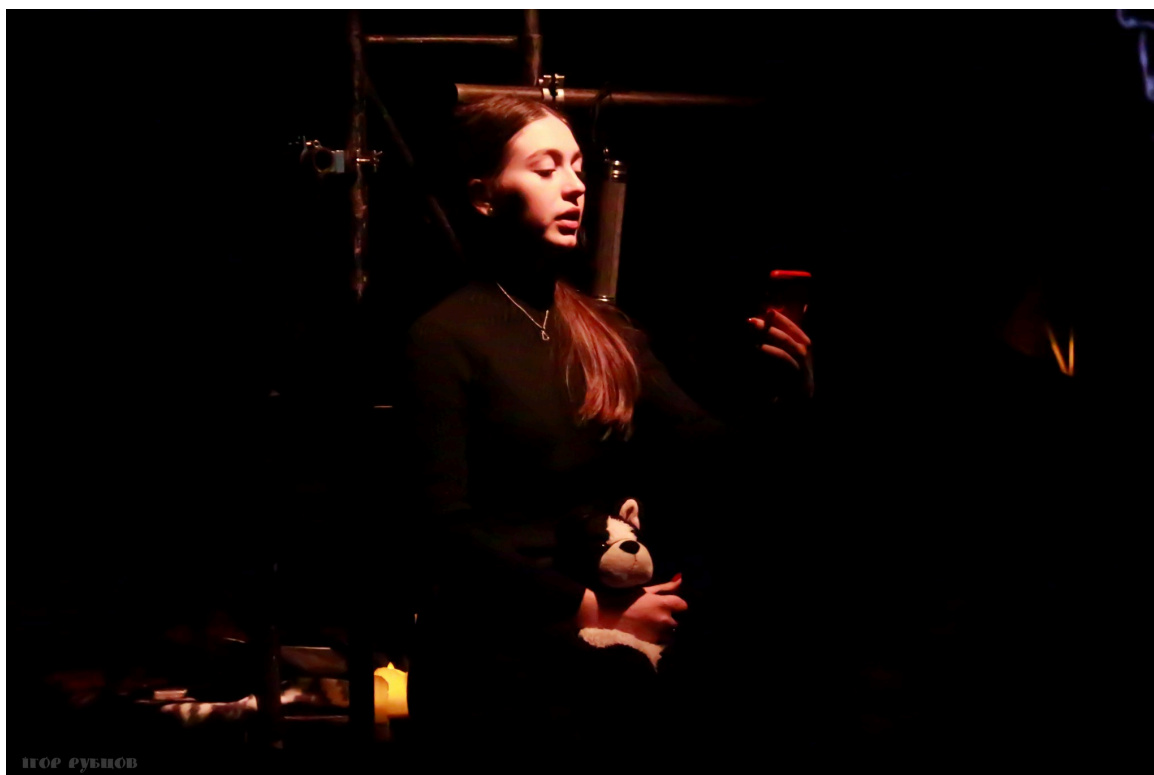
(9)

(10)

(11)

(12)

(13)

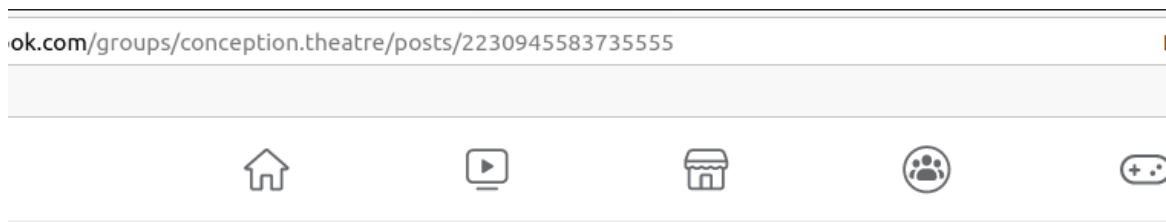

(14)

(15)

Скріншот - Оригінал

Театр авторської п'єси "Conception"

Discussion

Featured

Rooms

People

Events

Media

Files

Evgeny Sosnovsky is with Ярослав Павлюк and 6 others.

February 19 · 🌐

...

Наш глядач [Irop P.](#) про свої враження від вистави "Обличчя кольору війна" (18 лютого, Національний академічний драматичний театр ім. Лесі Українки):

Театральне мистецтво раніше не було пов'язане з особистим болем. Так, серед багатьох вистав я назву десяток так званих сльозогінних, але лиш за рахунок авторського задуму і майстерної гри акторів, проте вони не торкалися близького. А Маріуполь я знаю сонячним, солоним від морського повітря, промисловим, бо навіть здалеку я десятки разів відчував наближення до міста. В Маріуполі у мене друзі і купа знайомих. Були? Були. Тепер вони, можливо, знаходяться на... на половині планети. Хтось перелетів аж за океан. І це тільки ті, про кого я щось знаю.

На сцені – маріупольські актори. В залі – теж частина тих, хто знає місто краще за мене, і ще – знає його таким, яким не знаю я. П'єса маріупольців про самих себе в ті березневі дні 2022 року. Я не скажу, що нас – українців можуть приголомшити якісь нечувані факти. Ми вже рік живемо в суцільному потоці новин про злочини на нашій землі, вчинені сусідами. Вони здійснюються прямо зараз, коли ми ходимо вулицями Києва, виконуємо нашу роботу, купуємо перепічку поблизу Хрещатику або жартуємо з колегами. Всі новини, побачені відео з фронту – вони емоційні, але те, як актори грають самих себе...

Далі – світлини і прохання не лишатися спостерігачами. Навіть знаходячись в

(1)

k.com/groups/conception.theatre/posts/2230945583735555

F

Театр авторської п'єси "Conception"

олизького. А мариуполь я знаю сонячним, солоним від морського повітря, промисловим, бо навіть здалеку я десятки разів відчував наближення до міста. В Маріуполі у мене друзі і купа знайомих. Були? Були. Тепер вони, можливо, знаходяться на... на половині планети. Хтось перелетів аж за океан. І це тільки ті, про кого я щось знаю.

На сцені – мариупольські актори. В залі – теж частина тих, хто знає місто краще за мене, і ще – знає його таким, яким не знаю я. П'єса мариупольців про самих себе в ті березневі дні 2022 року. Я не скажу, що нас – українців можуть приголомшити якісь нечувані факти. Ми вже рік живемо в суцільному потоці новин про злочини на нашій землі, вчинені сусідами. Вони здійснюються прямо зараз, коли ми ходимо вулицями Києва, виконуємо нашу роботу, купуємо перепічку поблизу Хрещатику або жартуємо з колегами. Всі новини, побачені відео з фронту – вони емоційні, але те, як актори грають самих себе...

Далі – світлини і прохання не лишатися спостерігачами. Навіть знаходячись в тилу, ми здатні хоч на щось. Віддати заради перемоги – щось, та й можна. Підтримати тих, в кого є особливі потреби поруч із нами – хоча би і так. Знайти своє місце в країні важливо, доки ця країна ще є у нас і, сподіваюся, буде."

Фото: Ігор Рубцов

[#TeatrConception](#) [#ConceptionTheatre](#) [#ОбличчяКольоруВійна](#)

See Translation

(2)

om/groups/conception.theatre/posts/2230945583735555

Fac

Театр авторської п'єси "Conception"

See Translation

 34

5 shares

(3)